

17. gr.

76

Mál, sem rísa út af brotum gegn reglugjörð þessari, skal fara með eins og 1. maí
opinber lögreglumál.

18. gr.

Reglugjörð þessi öðlast gildi 1. maí 1910.

Reglugjörð þessi, sem sýslunefnd Vestur-Ísafjarðarsýslu hefir samið
og samþykkt samkvæmt 71. gr. sveitarstjórnarlaganna, sbr. lög nr. 14, 22. marz
1890 og nr. 36, 24. nóv. 1893, staðfestist hérmeð.

I stjórnarráði Íslands, 1. maí 1910.

Björn Jónsson.

Jón Hermannsson.

Auglýsing

77

7. maí

um staðfesting á reglugjörð um veiði og samveiði í ánum
Laxá og Bugðu í Kjósarhreppi.

Sýslunefndin í Kjósarsýslu hefir eftir löglegan undirbúning samkvæmt
lögum 19. febrúar 1886 um friðun á laxi samið eftirfarandi

reglugjörð

um veiði og samveiði í ánum Laxá og Bugðu í Kjósarhreppi.

1. gr.

Um næstkomandi 5 ár, frá 1. júní 1910 að telja, má aðeins viðhafa
stangaveiði fyrir lax í ánum Laxá og Bugðu í Kjósarhreppi, en engin net nota
á neinn hátt.

77

7. maí

2. gr.

Þjóðist leigjendur að veiðinni í báðum ánum til stangaveiði um eitt eða fleiri ár á þessum tíma, þá skal leigunni skift á hina einstöku hluta ána og milli hinna einstöku jarða þannig:

- a. Hinni svonefndu samveiði, það er Laxá frá flæðarmáli upp að Laxfossi og í þeim fossi sjálfum, ber 55⁰/₁₀₀.
- b. Pollveiðinni, það er frá Laxfossi upp að ármótum Laxár og Bugðu, ber 10⁰/₁₀₀.
- c. Bugðu, það er frá áðurnefndum ármótum upp að Meðalfellsvatni, ber 15⁰/₁₀₀.
- d. Laxá, það er frá áðurnefndum ármótum fram í Þórufoss, ber 20⁰/₁₀₀.

Milli hinna einstöku jarða, sem veiðirétt eiga í hinum áðurtöldu ýmsu hlutum ána, skiftist leigan sem hér segir:

- a. Af samveiðinni í Laxá beri Reynivöllum $\frac{2}{6}$, Laxárnesi $\frac{2}{6}$, Neðra-Hálsi $\frac{1}{6}$ og Valdastöðum $\frac{1}{6}$ hluti.
- b. Af Pollveiðinni beri Laxárnesi $\frac{3}{4}$, en Valdastöðum $\frac{1}{4}$ hluti.
- c. Eftir Bugðu á þann hátt, að Meðalfellum beri $\frac{2}{3}$, en Káranesjunum $\frac{1}{6}$ og Laxárnesi $\frac{1}{6}$ hluti.
- d. Eftir Laxá skiftist leigan fyrst til helminga, beri jörðunum að sunnanverðu við ána annar hlutinn, en jörðunum að norðanverðu hinn.

Þeir hlutar skiftast á þessa leið:

Að sunnanverðu: Jörðunum Káranesi og Káraneskoti sem einni jörð, Meðalfelli og Meðalfellskoti sem einni jörð, Hurðarbaki og Þorláksstöðum beri $\frac{2}{3}$ hlutar til jafnra skifta, en $\frac{1}{3}$ hluti til hinna jarðanna, þannig, að Fremri-Háls, Írafell og Möðruvellir fái hver $\frac{3}{11}$, en Eyjar $\frac{2}{11}$ hluta.

Að norðanverðu: Valdastadir og Sogn frá 15⁰/₁₀₀ hvor, Reynivellir 30⁰/₁₀₀, Hækingsdalur og Vindás hvor 20⁰/₁₀₀.

3. gr.

Þjóðist 1200 kr. eða hærri leiga í báðar árnar fyrir hvert af þessum árum, eitt eða fleiri, þá skulu þær verða leigðar.

Skulu þá þrír menn, kosnir af öllum veiðieigendum úr þeirra flokki, gera þá leigusamninga við leigjendur fyrir eitt eða fleiri af þessum fimm árum og fyrir næsta veiðitímabil, þó það verði ei gjört fyrir en veiðitími er byrjaður. En fyrir síðari árin skal samningur vera gjörður fyrir 1. maí ár hvert, til þess að hann sé bindandi fyrir alla hlutaðeigendur.

4. gr.

Verði boðin lægri leiga í árnar en 1200 kr. árlega, þá skal 5 manna nefnd, sem skipuð skal þannig, að presturinn á Reynivöllum, eigandi eða umráðamaður Laxárness og eigandi eða umráðamaður Meðalfells séu sjálfkjörnir í hana, og tveir menn kosnir af öllum veiðieigendum úr þeirra flokki, ráða því, hvort leigja skal og gera væntanlega leigusamninga. Ræður í nefnd þeirri afl atkvæða.

5. gr.

77

7. maí

Þau af þessum 5 árum, sem árnar ekki verða leigðar allar í sameiningu, er hverjum veiðieiganda heimilt að veiða með stöng fyrir sínu landi, sem og leigja veiðina öðrum, þó þannig, að rétti þeirra, sem á móti búa, sé ekki hallað.

Sömuleiðis er þeim, er hlut eiga að máli, eigendum og umráðamönnum hvers hluta af ánum, sem að framan eru greindir, heimilt að leigja þá hvern fyrir sig í samlögum þau ár, sem árnar eru ekki allar leigðar í sameiningu.

6. gr.

Brot gegn reglugjörð þessari varða alt að 100 kr. sekt, er renni að helmingi í sveitarsjóð Kjósarhrepps, og að helmingi til uppljóstrarmanns.

Alt ólöglegt veiðifang og öll ólögleg veiðiáhöld skulu upptæk og andvirði þess renna í sveitarsjóð.

7. gr.

Með mál út af brotum gegn reglugjörð þessari skal fara sem almenn lögreglumál.

8. gr.

Reglugjörð þessi fellur úr gildi 1. júní 1915, nema hún hafi áður verið endurnýjuð.

Framanskráð reglugjörð staðfestist hérmeð samkvæmt framangreindum lögum 19. febr. 1886.

Þetta birtist hérmeð til leiðbeiningar og eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 7. maí 1910.

Björn Jónsson.

Jón Hermannsson.